

8. Közbenjáró Krisztusunk, egyetlenegy váltságunk,
Kérünk, légy mi oltalmunk, hogy végül boldoguljunk;
Nyerj irgalmat, közbenjáró Jézus Krisztus, Szent Atyád előtt!

szöveg: Debrecen, 1560
dallam: *Cantus catholici*, 1651

507

1. Krisz-tus fel-tá-ma - da i - gaz - sá-gunk - ra,
U - tat szer-ze mennyor-szág - ra,
ö - rök bol - dog - ság - ra.

2. Mind e világ terhét vállára vette,
A hatalmas Atya Istent értünk megkövette.
3. De lám, ezt nem érti a hálátlanság,
Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.
4. Azért nem fogadják Isten beszédét,
Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, üdvösségét.
5. „Krisztus feltámadta” – sokan kiáltjuk,
De a bűnnek undokságát mi meg nem utáljuk.
6. Tudva, bűnben élünk, semmit nem félünk,
Azért a Krisztus halála nem használ minékünk.
7. Támadjunk fel testben azért a bűnből,
Melyért mi kirekesztettünk a nagy dicsőségből.
8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát,
Atya Isten előtt való kedves áldozatját.
9. Dicsőség mennyégben az Úr Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek, mindörökké. Ámen.